

1. | Di-csér-jed Is - te-ned, lel - kem, szí - -
| E mú - ló é - le-ted min - den nap - -

vem, Di - csér - jed, áld - jad szün - te -
ján Di - csér - jed Is - tent min - den -

len!
ben! Ki tes - tet, lel - ket al - ko - tott,

Di - csér - jed őt, az al - ko - tót!

Al - le - lu - ja! ————— Al - le - lu - ja! M.R.

2. A fejedelmek is gyarló lények, / A sírba száll le mindahány, / És porrá válnak majd azzal együtt, / Amire szívük vágyott tán... / Emberben nem is bízhatunk: / Istenünk, hozzád fordulunk. / Alleluja! Alleluja!

3. Mily boldog ember az, kinek Isten, / Jákóbnak Ura nyújt segélyt; / Ki hitben járja az élet útját, / Krisztusát várva él, remél. / Akinek Isten oltalma, / Azt az Úr óvja, megtartja. / Alleluja! Alleluja!

4. A tenger mélyét, a mennyet, földet / Szent kezed hozta létre mind! / Hatalmad műveli mindezt híven / Kezdetben támadt terv szerint. / Mindenek kormányzója vagy, / Kegyelmed árja, ő! mily nagy! / Alleluja! Alleluja!

5. Kegyelmed törli le könnyeinket; / Vigasztalsz minden szenvedőt; / Kenyeret adsz te az éhezőnek, / S erőtlen kéznek új erőt. / Megoldod bűnünk láncait, / Kegyelmed újból felsegít. / Alleluja! Alleluja!

6. A vakok általad nyernek látást. / Te vagy a gyöngék gyámola. / Áldást az ember csak tőled kaphat, / Ó! hívek égi pásztora. / Oltalmunk, pajzsunk vagy nekünk, / Egyedülletben védelmünk! / Alleluja! Alleluja!

7. Ki benned bízik itt, annak útja / A mennybe hozzád felvezet. / Ki elhagy téged, az bűnös úton, / A romlás útján tévelyeg. / Egyedül te vagy oltalmunk, / Tebenned mindig bízhatunk. / Alleluja! Alleluja!

8. Istennek szent nevét áldva áldjuk, / Dicsérjük minden tetteit! / Hódolva zengjünk az Úrnak áment, / Ki minket mindig segít! / Istenünk, örök Háromság, / Dicsér a szívünk, áldva áld. / Alleluja! Alleluja!